



BOOK REVIEW:

Book Review: Adolescents, families, and Social Development: How Teens Construct their worlds?"

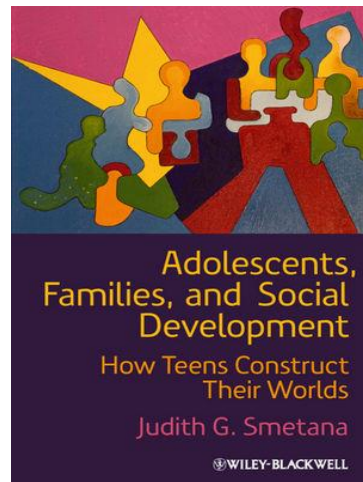
By Judith G. Smetana

ซิสเตอร์พรทิพย์ กันทุ*

Judith G. Smetana เป็นศาสตราจารย์ด้านจิตวิทยาและผู้อำนวยการด้านหลักสูตรการพัฒนาด้านจิตวิทยาในระดับการศึกษาปริญญาเอกที่มหาวิทยาลัย Rochester ซึ่งเป็นที่อาจารย์เองดำรงตำแหน่งประธาน the Frederika Warner Chair จากปีคริสต์ศักราช 1995 ถึง 1998 Judith G. Smetana มีผลงานบทความมากกว่า 150 ชิ้นที่เน้นถึงการพัฒนาศีลธรรมของเด็ก ๆ การใช้เหตุผลของสังคมและความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นกับพ่อแม่ในบริบทของเชื้อชาติและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

เนื้อหา

หนังสือเล่มนี้ผู้เขียนต้องการบ่งชี้ว่าสิ่งที่ผู้คนส่วนใหญ่คิดและมองวัยรุ่นว่าเป็นบุคคลที่เป็นปัญหาแท้จริงเป็นเรื่องที่เข้าใจกันผิด บุคลิกภาพนิสัย และพฤติกรรมของวัยรุ่นนั้นเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปตามธรรมชาติของวัยรุ่น ภายในหนังสือ ผู้เขียนได้ใช้ตัวอย่างจากการสัมภาษณ์วัยรุ่นและบรรดาพ่อแม่ทั้งหลาย ผู้เขียนสาธิตถึงหลักการปฏิบัติหรือการรับมือกับเด็ก ๆ



เยาวชน รวมทั้งแนวทางการอบรมเพื่อช่วยให้เยาวชนทั้งหลายเข้าใจและพัฒนาตนเองต่อมุมมองจากสังคมและผู้คนรอบข้าง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความปลอดภัยมั่นคง ความยุติธรรม สวัสดิการ สิทธิมนุษยชน ประกอบกับผู้เขียนได้นำแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ มาพินิจวิเคราะห์เชื่อมโยงถึงความสัมพันธ์พ่อแม่กับลูกๆที่เป็นวัยรุ่น ความเชื่อของพ่อแม่ และหลักการดำเนินชีวิตต่าง ๆ ในความหลากหลายของวัฒนธรรมและเชื้อชาติ ทั้งนี้ หนังสือเล่มนี้ได้กำเนิดเกิดขึ้นด้วยการทำวิจัยที่เชื่อมโยงไปหลายศาสตร์เช่น

* นักศึกษาหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ



มนุษยศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สังคมศาสตร์ จิตวิทยาศาสตร์ โดยภาพรวมหนังสือเล่มนี้ต้องการเสนอพัฒนาการของวัยรุ่นภายใต้สภาพแวดล้อมแบบครอบครัวอย่างโดยตรงและลึกซึ้ง

บทที่ 1 มุมมองต่อวัยรุ่นและครอบครัวของเขา

ในบทแรก ผู้เขียนได้นำเสนอการวิจัยและการสัมภาษณ์บุคคลทั่วไป ผู้ปกครอง และตัววัยรุ่นที่อาศัยในอเมริกาและประเทศอื่น ๆ เพื่อแสดงให้เห็นว่าคนส่วนใหญ่ที่มีความคิด ทศนคติอย่างไรต่อวัยรุ่น จากการนำเสนอ คนส่วนใหญ่ที่มองและยอมรับว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่รับได้ยากและเป็นตัวปัญหามากมายในสังคม ดังประโยคหนึ่งในการสัมภาษณ์ว่า “วัยรุ่นอเมริกันนั้น น่าจะทำสังคมแย่ลงไม่ก็ทำอะไรให้ดีขึ้นได้ทีเดียว” อย่างไรก็ตามผู้เขียนยืนยันกรานว่ามุมมองวัยรุ่นที่ว่า เป็นตัวปัญหานั้นที่จริงแล้วเป็นมุมมองที่เกินความเป็นจริง แท้จริงแล้วไม่ว่าการโต้เถียง การทะเลาะ ความขัดแย้งเป็นเรื่องธรรมชาติของวัยรุ่น ดังนั้นในตอนท้ายของบทเกริ่นนำนั้น ผู้เขียนได้วาดเนื้อหาคร่าวๆของบทที่เหลือซึ่งมุ่งเน้นสร้างความเข้าใจถึงธรรมชาติของวัยรุ่น และเกี่ยวกับการเลี้ยงดูด้วยความเข้าใจและความรักที่จะนำพาลูกๆที่เป็นวัยรุ่นนั้นเติบโตไปในทางที่ดี

บทที่ 2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครองของเขาจากมุมมองจิตวิทยาพัฒนาการ

ในส่วนแรกผู้เขียนได้นำเสนอคำนิยามของสภาวะวัยรุ่นจากนักจิตวิทยาในด้านการเจริญเติบโตของสภาวะอารมณ์และจิตใจ และสิ่งที่พอจะเข้าใจได้ นั่นก็คือวัยรุ่นนั้นเป็นวัยที่เริ่มเติบโตและออกห่าง

จากความรักฉันท์ครอบครัว วัยรุ่นเริ่มสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนและเริ่มหาความรักแบบโรแมนติกกับเพศตรงข้าม อีกทั้งวัยรุ่นเองนั้นเริ่มแสดงจุดยืนในความคิดและคุณค่าในเรื่องต่าง ๆ ดังนั้นไม่ครอบครัวจะจนหรือรวย พ่อแม่ทุกคนต้องเผชิญกับการโต้เถียงกับลูกๆ อย่างไรก็ตามผู้เขียนได้เรียบเรียงผลของการสำรวจที่หลากหลายมากขึ้นและมีรายละเอียดมากขึ้นโดยผลของแบบสำรวจบ่งชี้ว่าความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองกับวัยรุ่นนั้นเป็นเพียงแค่ชั่วคราวและไม่ใช่เพียงแค่ว่าพ่อแม่เท่านั้นที่เผชิญปัญหาอันวุ่นวายของวัยรุ่น แต่ตัววัยรุ่นเองก็ต้องเผชิญหน้ากับการค้นหาตัวตนไม่ว่าจะเรื่องการแต่งกาย ทรงผม การเรียน การงาน อนาคต ความสัมพันธ์ และอื่น ๆ

บทที่ 3 ความขัดแย้งและทัศนคติของพวกเขา

ปัญหาความขัดแย้งระหว่างพ่อแม่กับลูกๆที่เป็นวัยรุ่นนั้น แท้จริงแล้วเกิดจากการไม่เข้าใจกัน บางครั้งเป็นความเข้าใจผิดของฝั่งผู้ใหญ่ที่มองว่าวัยรุ่นนั้นอาจจะสอนแล้วไม่ฟัง หรือสั่งแล้วก็ไม่ทำตาม ในบทนี้ผู้เขียนพยายามชี้ให้เห็นว่าบางครั้งความผิดหวังในตัวลูกๆนั้นเกิดจากการคาดหวังในบรรทัดฐานที่สูงกว่า หรือการคาดหวังที่แตกต่างจากวัยรุ่นคนๆหนึ่ง ดังนั้นผู้เขียนได้รวบรวมแนวคิดและการสัมภาษณ์ที่บ่งชี้ว่า วัยรุ่นนั้นเป็นวัยที่เริ่มสร้างความคิด ความเชื่อ และตัวตนด้วยตัวเอง และวัยรุ่นก็เริ่มได้รับอิทธิพลรอบข้างจากกระแสสังคม ความเชื่อ หลักปฏิบัติในสังคม รวมทั้งพ่อแม่ เพื่อน และคนรอบข้าง นอกจากนี้ผู้เขียนยังได้ยกตัวอย่างปัญหาความขัดแย้งหลักๆที่พบเจอในการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจากครอบครัวชนชั้นกลางชาวยุโรป



อเมริกัน อาทิเช่น การทำงานบ้าน พี่น้องทะเลาะเบาะแว้ง การคบเพื่อน การเล่าเรียน ทำการบ้าน ผลการเรียน ยา เหล้า และเพศสัมพันธ์ ดังนั้นบทที่สามนี้ได้นำเสนอมุมมองของทั้งสองฝ่ายที่มองปัญหาความขัดแย้งไม่เหมือนกัน เพราะวัยรุ่นนั้นเริ่มเติบโตที่จะเป็นนายของตัวเอง

บทที่ 4 เสียงของผู้ปกครอง: ความขัดแย้ง และ ขนบธรรมเนียมทางสังคม

ในหัวข้อที่ 4 มีเนื้อหาหลักๆ สองประเด็น ประเด็นแรก ผู้เขียนได้พยายามอธิบายความแตกต่างระหว่าง ขอบเขตของศีลธรรม (Moral Domain) ขอบเขตขนบธรรมเนียม (conventional Domain) และขอบเขตจิตวิทยา (Psychological Domain) ที่มีผลกระทบต่อหลักความคิดและหลักปฏิบัติของวัยรุ่น ด้านศีลธรรมนี้เกิดจากการที่ตัวของเด็กนั้นได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆ ที่เล่นด้วยกัน เด็กเหล่านี้ได้เริ่มพัฒนาและทำความเข้าใจตั้งแต่เด็กแล้วว่า สิ่งใดที่ทำความแล้วมีผลกระทบต่อผู้อื่นในทางที่ไม่ดีหรือไม่ยุติธรรม ส่วนขนบธรรมเนียมนั้นจะเกี่ยวกับคุณงาม หรือวัฒนธรรมที่เกิดจากคนส่วนใหญ่นิยมรับและเห็นตรงกันว่าเป็นสิ่งที่ดีและเหมาะสมควรปฏิบัติ อย่างไรก็ตามบรรทัดฐานนี้บางทีอาจจะไม่ใช่หรือถูกเสนอไปสำหรับคนกลุ่มๆ หนึ่ง หรือบุคคลๆ หนึ่ง ส่วนหลักจิตวิทยานั้นเกี่ยวกับความคิดและทัศนคติของวัยรุ่นคนหนึ่งที่มีมองตัวเองและคนอื่น ๆ หลักจิตวิทยานี้ยังรวมถึงเรื่องความปลอดภัย ความรอบคอบ และการดูแลสุขภาพ อย่างไรก็ตามทั้งสามขอบเขตนี้ บางครั้งมีความเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน รวมทั้งความแตกต่างทางด้านอารมณ์และ

ความรู้ความเข้าใจของวัยรุ่นเองนั้นก็สามารถแปรผันผลลัพธ์ด้านความคิดและพฤติกรรมได้หลายๆ แบบ ส่วนประเด็นที่สองนั้น ผู้เขียนได้นำเสนอปัญหาความขัดแย้งของผู้ปกครองและวัยรุ่นในสามหลักที่อธิบายข้างต้น ผลจากการสัมภาษณ์นั้นแสดงให้เห็นว่าส่วนใหญ่ปัญหาด้านความสัมพันธ์พ่อแม่ลูกนั้นอยู่ในขอบเขตขนบธรรมเนียม (Conventional Domain) อาทิเช่น เรื่องการเข้าห้องส่วนตัววัยรุ่น การเข้านอน การทำกิจกรรม

บทที่ 5 เสียงของวัยรุ่น : อาณาจักรส่วนตัว

เนื้อหาของบทนี้ยังคงเชื่อมต่อกับที่แล้วในเรื่องขอบเขต(Domain) ต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดการเข้าใจผิดหรือความขัดแย้งระหว่างผู้ปกครองและลูกๆ อย่างไรก็ตาม แรกเริ่มนั้นผู้เขียนได้นำเสนอบทสัมภาษณ์ของวัยรุ่นมากมายโดยเฉพาะในมุมมองขอบเขตจิตวิทยา (Psychological Domain) เพื่อชี้ประเด็นเรื่องที่ว่าการเจริญเติบโตของวัยรุ่นเชื่อมโยงกับที่ตัววัยรุ่นนั้นกำลังสร้างความเป็นบุคคลในลักษณะเฉพาะของตัวเอง สร้างอาณาจักรตัดสินใจด้วยตัวเอง และสร้างความคิดเห็นของตัวเอง หลังจากนั้นผู้เขียนได้นำเสนอการวิจัยต่างๆ ที่ทำให้เห็นถึงความสำคัญของอิทธิพล (ศีลธรรม ขนบธรรมเนียม และการปฏิสัมพันธ์) ภายนอกซึ่งมีผลต่อกระบวนการซึมซับ และสร้างทัศนคติแนวทางการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นคนๆ หนึ่ง อาทิเช่น การมีเพื่อน วัยรุ่นของวัยรุ่น (รวมทั้งเพื่อนสนิทและเพื่อนไม่สนิท) การอบรมเลี้ยงดู โดยสรุปบทที่ 5 นี้ ต้องการสื่อถึงเรื่องวัยรุ่นนั้นมีแนวโน้มต้องการที่จะปกครองของตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความคิดเห็น ภาพลักษณ์ตนเอง หลักการปฏิบัติในชีวิต



และอื่น ๆ โดยผ่านอิทธิพลจากภายนอกและสภาพแวดล้อม

บทที่ 6 อาณาจักรส่วนตัว ความขัดแย้ง ความเชื่อมโยงและวัฒนธรรม

มีแนวคิดหนึ่งว่าด้วยสภาวะแวดล้อมที่เป็นระบบปัจเจกชนนิยม (Individualism) กับสังคมนิยม (Collectivism) นั้น ส่งผลต่อการเติบโตและพัฒนาของตัววัยรุ่นแตกต่างกัน โดยประเทศที่เน้นเสรีภาพส่วนบุคคลนั้นวัยรุ่นจะค่อนข้างเป็นตัวของตัวเองในความคิดและสถานะตัวตน ในขณะที่ระบบสังคมนิยมนั้นจะทำให้วัยรุ่นนั้นมีความกลมกลืนกับผู้อื่นในขนบธรรมเนียมและการปฏิบัติ อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนได้ชี้แจงว่าแนวคิดนี้เป็นแนวคิดที่ผิวเผินเกินไป ผู้เขียนได้นำผลการวิจัยและการสำรวจที่มีความซับซ้อนมากขึ้นเกี่ยวกับอิทธิพลของสังคมต่อตัววัยรุ่น ดังนั้นผู้เขียนจึงนำเสนอแนวคิดที่มีความลึกซึ้งและงานวิจัยที่มาจากหลายๆประเทศเพื่อชี้ให้เห็นว่า สภาวะแวดล้อมที่เป็นระบบปัจเจกชนนิยมกับสังคมนิยมไม่เพียงพอดที่จะเป็นมาตรวัดปัญหาของวัยรุ่น แต่ยังคงต้องลงไปที่รายละเอียดของตัวบุคคล (ทัศนคติและความคิดของวัยรุ่นที่มีต่อศีลธรรม ขนบธรรมเนียม) ในสภาวะแวดล้อมที่ต่างกัน

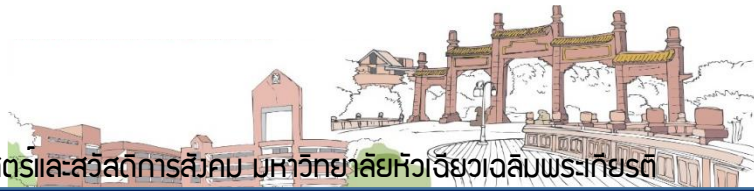
บทที่ 7 ความสัมพันธ์ของวัยรุ่นและการพัฒนาภายในและระหว่างวัฒนธรรม

ในบทนี้จะเป็นการต่อยอดรายละเอียดจากบทที่แล้ว โดยส่วนใหญ่ บทนี้ผู้เขียนได้ลงรายละเอียดผ่านทางการนำเสนอผลการวิจัยและ

การสัมภาษณ์พ่อแม่และลูกๆจากหลายๆประเทศที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม อาทิเช่น บราซิล จีน ไต้หวัน ญี่ปุ่น อเมริกา (ยุโรป แอฟริกัน อเมริกัน) ซึ่งผลการวิจัยและการสัมภาษณ์นั้นได้ยืนยันว่าวัยรุ่นมีปัญหาความขัดแย้งในเรื่องที่คล้ายๆกัน เช่น เรื่อง การแต่งตัว การร่วมกิจกรรม หรือการตัดสินใจตามในสิ่งที่ตัวเองต้องการ อย่างไรก็ตาม ความขัดแย้งระหว่างพ่อแม่ลูกนั้น ในบางประเทศอาจหายไปโดยที่ลูกๆจะทำตามความต้องการของพ่อแม่ สิ่งนี้เกิดขึ้นอย่างเห็นได้ชัดในประเทศจีน แต่ชาวยุโรปอเมริกันดูเหมือนจะตรงกันข้าม

บทที่ 8 วัยรุ่น – ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองในครอบครัวแอฟริกัน อเมริกัน

ชาวแอฟริกันในอเมริกานั้น มักจะถูกตัดสินให้อยู่ในสถานะที่ต่ำกว่ากลุ่มคนผิวขาว ยิ่งกว่านั้นยังถูกมองว่าเป็นตัวปัญหาของสังคม โดยเฉพาะวัยรุ่น แต่ข้อมูลได้ชี้ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นแค่เกินครึ่งเพียงเล็กน้อยจากเปอร์เซ็นต์ของวัยรุ่นทั้งหมดในอเมริกา ดังนั้นในบทนี้ผู้เขียนได้นำเสนอผลการสอบถามและสัมภาษณ์บรรดาครอบครัวชนชั้นกลางที่มีลูกๆวัยรุ่นจากเปอร์เซ็นต์ที่เหลือแน่นอนตัวคำถามก็จะเป็นเรื่องความสัมพันธ์พ่อแม่ลูก เรื่องความคาดหวังของทั้งสองฝ่าย อีกทั้งในบทนี้ได้เจาะจงถึงทัศนคติการเลี้ยงลูกของชาวแอฟริกันในอเมริกาที่เป็นชนชั้นกลางที่มีต่อเรื่องการหยิ่งผิวดำหรือการแบ่งพวก สิ่งที่น่าสนใจคือ ปัญหาความขัดแย้งระหว่างพ่อแม่และลูกนั้นคล้ายๆกับวัยรุ่นทั่วไปไม่แตกต่างจากชนชาติอื่น ๆ ส่วนเรื่องการเลี้ยงดูที่เปิดใจ ให้ความใส่ใจพูดคุยและให้กำลังใจต่อ



ปัญหาเรื่องการเหยียดผิวหรือการแบ่งพวกนั้นสามารถทำให้วัยรุ่นแอฟริกันอเมริกันเติบโตได้อย่างดีและเป็นผู้ใหญ่

บทที่ 9 ความเชื่อเกี่ยวกับอำนาจของผู้ปกครอง

ในบทนี้ผู้เขียนได้นำเสนอทัศนคติและความเชื่อของพ่อแม่ถึงเรื่องอำนาจการอบรมสั่งสอนลูกๆที่เป็นวัยรุ่นในสามขอบเขต (ศีลธรรม(Moral) ธรรมเนียม(Conventional) และความรอบคอบ (Prudential)) จากบทก่อนหน้านี้ ความเชื่อโดยทั่วไปของผู้เป็นพ่อแม่เป็นเช่นนั้นเชื่อว่า พวกเขาเองมีสิทธิ์ที่จะวางกฎระเบียบ อบรมหลักคุณธรรม ขนบธรรมเนียม และตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ แทนลูกๆ แต่การสำรวจทำให้พบว่า โดยส่วนใหญ่วัยรุ่นไม่เห็นด้วย หรือไม่ค่อยเชื่อพ่อแม่ จากการสัมภาษณ์ พ่อแม่และลูกๆ ได้บอกเล่าปัญหาเรื่องความสัมพันธ์ในมุมมองที่แตกต่างกัน ดังนั้นในบทนี้ผู้เขียนเห็นว่าปัญหาด้านความสัมพันธ์ของพ่อแม่ลูกส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากเรื่องของอำนาจการตัดสินใจและการควบคุมของพ่อแม่ ณ จุดนี้ ปัญหาจึงอยู่ที่ว่า พ่อแม่ควรจะบริหารอำนาจในการดูแลลูกๆอย่างไรและเท่าไร

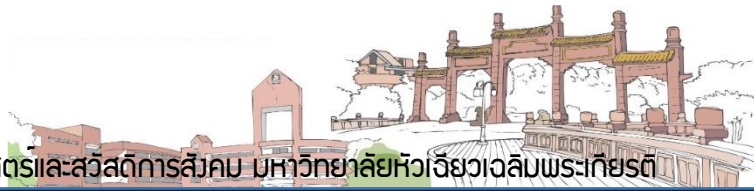
บทที่ 10 รูปแบบและวิธีปฏิบัติในการเลี้ยงดูบุตร

Diana Buamrind ได้แบ่งประเภทการเลี้ยงดูลูกๆวัยรุ่นเป็น 4 ประเภท ประเภทแรกคือพ่อแม่ที่ใช้อำนาจในการอบรมเลี้ยงดูในแบบอิสระอย่างมีขอบเขต (Authoritative Parent who are responsive and demanding) ประเภทที่สองคือพ่อแม่ที่ใช้อำนาจในการอบรมเลี้ยงดูในแบบเข้มงวด

(Authoritative Parent who are demanding but not responsive) ประเภทที่สามคือ พ่อแม่ที่เลี้ยงดูแบบเอาใจลูกๆ (Permissive or Indulgent Parent who are responsive but not demanding) และประเภทสุดท้าย พ่อแม่ที่ปล่อยปละละเลยลูกๆ (Permissive or Indulgent Parent who are not responsive and not demanding) ถึงแม้ว่าบทก่อนหน้านี้จะนำเสนอความต้องการความเป็นตัวเองของวัยรุ่น แต่ผลการสำรวจพบว่าวัยรุ่นช่วงแรกและกลางๆนั้นจะมีพัฒนาการที่ดีกว่าเมื่อได้รับการเลี้ยงดูจากพ่อแม่ประเภทแรกที่ช่วยวางขอบเขตด้านหลักศีลธรรม ธรรมเนียมและความรอบคอบของลูกๆ รวมทั้งการดูแลด้วยความอบอุ่น ความรู้ความเข้าใจ การสนทนา และสนับสนุนการตัดสินใจของลูกๆอย่างเหมาะสม ดังนั้นในบทนี้ผู้เขียนต้องการชี้ให้เห็นว่า การเลี้ยงดูวัยรุ่นนั้นยังต้องการอบรม การวางกรอบแนวทางการดำเนินชีวิตจากพ่อแม่ดังเช่นพ่อแม่ประเภทแรก อย่างไรก็ตามในช่วงวัยรุ่นปลาย เด็ก ๆ นั้นจะเริ่มมีความคิดและความต้องการเป็นตัวเองที่สูงขึ้นซึ่งพ่อแม่ก็ต้องพยายามลดล้นบทบาทของตัวเองตามอายุของเด็กที่มากขึ้นเพื่อเขาจะได้เรียนรู้และเติบโตด้วยตัวเอง

บทที่ 11 การเปิดเผยข้อมูลและความลับในความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นกับผู้ปกครอง

เป็นที่รับรู้โดยทั่วไปว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่เริ่มสร้างความคิด ความเชื่อ และความเป็นตัวเอง ดังนั้นการปกปิดเรื่องชีวิตส่วนตัวหรือความรู้สึกก็เป็นอีกหนึ่งคุณลักษณะนิสัยที่เกิดขึ้นโดยทั่วไป ซึ่งในบทนี้ผู้เขียนได้เรียบเรียงประเภทข้อมูลที่วัยรุ่นชอบปกปิด



พ่อแม่เพื่อหลีกเลี่ยงความไม่เข้าใจกันและการขัดแย้ง เช่น เรื่องกิจกรรมที่โรงเรียน การบ้านการเรียน เรื่องเพื่อน เรื่องที่สู้มเสี่ยง เรื่องความรัก และความรู้สึกส่วนตัว อีกทั้งความแตกต่างทางวัฒนธรรมยังบ่งชี้ถึงการเปิดเผยของวัยรุ่นด้วย ยิ่งกว่านั้นผู้เขียนได้เน้นถึงว่า ความสนิทสนมใกล้ชิดในความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ลูกนั้นช่วยเลี่ยงโอกาสที่วัยรุ่นนั้นจะทำผิด เพราะพ่อแม่จะได้รับการเปิดเผยเรื่องต่าง ๆ จากลูกๆ และสามารถช่วยนำพาวัยรุ่นไปในทางที่ถูก ถึงแม้ว่าการถามคำถามอาจจะดูเหมือนเป็นการยุ่มย่ามชีวิตส่วนตัวของวัยรุ่น แต่ในขณะเดียวกันการกระทำนั้นก็สื่อถึงความสนใจและใส่ใจที่มีต่อลูกๆ อย่างไรก็ตาม ปฏิสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และวัยรุ่นนั้นยังคงมีความซับซ้อนในความสัมพันธ์ที่ต้องการการค้นคว้าการวิจัยที่ลงรายละเอียดในแต่ละปัญหาของวัยรุ่น

บทที่ 12 การประสานงานและการเปลี่ยนแปลงในการพัฒนาสังคม

ผู้เขียนได้เกริ่นความเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการในวัยรุ่นในแต่ละระดับ ซึ่งความคิดความเข้าใจของวัยรุ่นนั้นก็พัฒนาไปในทางที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้นตามลำดับแต่ละช่วงวัย เรื่องหลักๆที่มีการพัฒนาในช่วงวัยรุ่นนั้นคือ การปกครองตัวเองเรื่องนามธรรม และศีลธรรม ต่อจากนั้นผู้เขียนได้นำเสนอการพัฒนาในด้านศีลธรรมของตัววัยรุ่นในเชิงซับซ้อน และเน้นผ่านมุมมองของอิทธิพลของโลกออนไลน์ และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวเองและคนอื่น วัฒนธรรม ศีลธรรม ผลการสำรวจบ่งชี้ว่าช่วงกลางของวัยรุ่นนั้น เป็นช่วงที่เป็นห่วงที่สุดเพราะมี

แนวโน้มที่จะทำตามความต้องการของตัวเองมากกว่าผู้อื่นในสถานการณ์ที่เอื้อผลประโยชน์ อย่างไรก็ตามคำสรุปนี้ยังไม่เพียงพอและต้องการการวิจัยค้นคว้าที่ลงละเอียดและซับซ้อนมากขึ้น แต่ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม สิ่งที่สำคัญคือ มีการพิสูจน์ได้ว่าโดยธรรมชาติ วัยรุ่นมีกระบวนการเจริญเติบโตทางด้านความคิดและการวิเคราะห์ผ่านทางสิ่งที่ได้สัมผัสภายนอกหรือประสบการณ์การอยู่ร่วมกับผู้คนหรือวัฒนธรรมที่แตกต่างกันออกไป

บทที่ 13 ชีวิตหลังวัยรุ่น: การเปลี่ยนผ่านสู่ความเป็นผู้ใหญ่

ในปัจจุบันวัยรุ่นตอนปลายวัย 18 ปี จนเข้าวัยผู้ใหญ่ นั้น มีรูปแบบชีวิตที่คล้ายๆกันซึ่งเรียกว่า “มูเมอเรจ” โดยส่วนใหญ่วัยรุ่นกลุ่มนี้จะต้องออกไปดำเนินชีวิตข้างนอกบ้าน และไปศึกษาต่อที่ ่ห่างไกลจากบ้าน และจะกลับบ้านช่วงเทศกาลวันหยุด ณ ช่วงเวลานี้เอง วัยรุ่นกลุ่มนี้ได้มีโอกาสที่จะเติบโตพัฒนาตัวเองมากที่สุด พวกเขาสามารถเป็นตัวของตัวเอง และตัดสินใจได้ด้วยตัวเองมากขึ้น อีกทั้งการพัฒนานี้ไม่ใช่แค่เรื่องการเรียนรู้การทำงาน แต่รวมถึงปฏิสัมพันธ์กับสังคมและความรักต่อเพศตรงข้าม อย่างไรก็ตาม การเติบโตในทางที่ดีนั้นผู้เขียนได้ยืนยันผ่านงานวิจัยว่า วัยรุ่นกลุ่มนี้จะเติบโตได้ดีที่สุดก็ต่อเมื่อการดูแลของแม่ในช่วงแรกและช่วงกลางของวัยรุ่นนั้น เป็นแบบประเภทให้อิสระอย่างมีขอบเขต (Authoritative Parent who are responsive and demanding) นอกจากนี้ยังมีการเสนอด้วยอีกว่า วัยรุ่นที่ได้ออกจากบ้านไปใช้ชีวิตหรือเรียนนอกบ้านนั้นม้อตราใน



เชิงลบด้านความสัมพันธ์กับพ่อแม่น้อยกว่าวัยรุ่นที่
อยู่บ้านตลอด

สรุปและบทวิจารณ์

โดยภาพรวมแล้วหนังสือเล่มนี้ทำให้เข้าใจ
ปัจจัยและสาเหตุของปัญหาความแย้งในด้าน
ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ลูก ทำให้ผู้อ่านได้เปิดใจ
ยอมรับและเข้าใจสภาวะธรรมชาติของวัยรุ่น ดังนั้น
หนังสือเล่มนี้จึงตอบโจทย์ได้เป็นอย่างดีต่อผู้เป็นพ่อ
เป็นแม่ ผู้ทำงานสังคมสงเคราะห์กับวัยรุ่น คุณครู
ต้องยอมรับว่าผู้เขียนได้บรรเทาความเข้าใจผิดของ
ผู้คนที่ว่า วัยรุ่นนั้นคือตัวปัญหา แต่แท้จริงตัววัยรุ่น
นั้นก็แค่กำลังเติบโตเพื่อที่จะเป็นตัวของตัวเอง เป็นผู้ที่
จะมีความคิดของตัวเอง เป็นผู้ที่จะยืนได้ด้วยตัวเอง
เป็นผู้ที่จะมีครอบครัวของตัวเอง ดังนั้นสิ่งที่บรรดา

พ่อแม่ นักวิจัย นักจิตวิทยา และบุคลากรที่ทำงาน
เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นจะต้องทำคือ ช่วยกันสร้างกลยุทธ์
และสภาพแวดล้อมที่จะช่วยให้เด็กทุกคนเติบโตและ
พัฒนาตัวเองไปในทางที่ดีและถูกต้อง อย่างไรก็ตาม
หนังสือเล่มนี้นำเสนอความสัมพันธ์พ่อแม่ลูกของ
ประเทศอเมริกาโดยส่วนใหญ่ และยังต้องการการ
วิจัยและการสำรวจที่หลากหลายมากขึ้น ลงรายละเอียด
มากขึ้น ซับซ้อนมากขึ้น และเสนอมุมมองที่
รอบด้านมากขึ้น เพราะเรื่องการเข้าใจบุคคลๆหนึ่ง
นั้นเป็นเรื่องที่ซับซ้อนและยากที่จะหยั่งถึง และ
มากกว่านั้น ปัจจุบันสิ่งเร้าและอิทธิพลจากภายนอก
นั้นมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ดังนั้นการเข้าใจวัยรุ่น
นั้นก็ต้องผันไปตามกาลเวลาและสถานการณ์ด้วย
เช่นกัน

หนังสืออ้างอิง

Judith G. Smetana. (2011). *Adolescents, Families, and Social Development: How
Teens Construct Their Worlds*. New York: wiley-blackwell.